

Nota edytorska

Niniejszy tom obejmuje pisma dwóch organizacji: Poalej Syjon-Lewicy (5 tytułów prasowych) oraz Poalej Syjon-Prawicy (3 tytuły). Większa ich część powstała w języku żydowskim, pozostałe – w polskim. Podstawą edycji są teksty oryginalne, które uporządkowano chronologicznie. Zasady edycji oparliśmy na instrukcji wydawniczej opracowanej specjalnie na potrzeby całej serii *Archiwum Ringelbluma. Konspiracyjne Archiwum Getta Warszawy*.

Dokumentem jest zespół wszystkich numerów jednego tytułu.

Dla ułatwienia lektury nad każdym rozpoczynającym się dokumentem zamieszczono nagłówek z tytułem, datami granicznymi oraz informacją o grupie wydającej pismo.

Pod dokumentem znajduje się stopka z informacją zawierającą: opis techniczny, sygnatury archiwalne, adnotację o stanie zachowania oraz ewentualnie o autorze przekładu.

Aby nieco uporządkować fragmenty nieczytelne w edycji, wprowadzono następujące oznaczenia:

^a[...] – ubytek tekstu – brak jednego wyrazu,

^{aa}[...] – ubytek tekstu – brak dwóch i więcej wyrazów,

^b[...] – fragment nieczytelny – jeden wyraz,

^{bb}[...] – fragment nieczytelny – dwa wyrazy i więcej.

Zgodnie z przyjętymi zasadami w niniejszej serii ingerencje tłumaczy i wydawcy w tekście źródłowym zostały oznaczone nawiasami kwadratowymi, poza niektórymi wyjątkami, np. wprowadzeniem (korektą) nazw własnych (nazw geograficznych i nazwisk), o czym informują adnotacje w przypisach. Przy wielokrotnym występowaniu nazwy przypis został umieszczony tylko raz, przy pierwszym cytowaniu. Dla ułatwienia lektury część terminów jest wyjaśniana w przypisach pod tekstem głównym. Inne zostały objaśnione w słowniku terminów. Ze względów technicznych (brak miejsca) pominięto komentarze do treści edytowanych tekstów. Dotyczy to zwłaszcza dokumentów o charakterze ideologicznym czy wręcz propagandowym. Szczególnym przypadkiem są doniesienia agencyjne na temat sytuacji na różnych frontach. Relacje te bardzo często zawierają informacje bałamutne i niedokładne czy wręcz fikcyjne. Interesującym przykładem mogą być komunikaty sowieckie o sytuacji na froncie wschodnim,

nie brakuje w nich przekłamań, idealizujących sytuację wojsk sowieckich, często zupełnie odbiegających od rzeczywistego obrazu działań wojennych. Znacznie dokładniejsze są przekazy na temat sytuacji ludności żydowskiej na terenach okupowanych przez Niemców, przede wszystkim doniesienia z ziem polskich. Trudno się nie oprzeć wrażeniu, że relacje prasy podziemnej o Zagładzie są w wielu szczegółach zbieżne z informacjami znajdującymi się w różnych dokumentach ARG. Dla porównania podawane są w przypisach odesłania do konkretnych dokumentów z Archiwum lub już wydanych tomów serii *Archiwum Ringelbluma*.

W edycji została uproszczona postać graficzna tekstów.

* * *

Pragniemy za cenne uwagi serdecznie podziękować: Augustowi Grabskiemu, Martynie Rusiniak-Karwat, Piotrowi Laskowskiemu, Sebastianowi Matuszewskiemu i Monice Polit.

Eleonora Bergman
Tadeusz Epsztein
Maciej Wójcicki